

[Jens Chr. Christensen.]

den kommer op på 40 mill. kr. For andet høstår foreslås brødkornsordningen at skulle bortfalde, men til gengæld skal statens tilskud til kornfonden i det år så op på i alt 50 mill. kr. Staten vil antagelig spare 70-80 mill. kr. ved at inddrage hele brødkornsordningen. Dette beløb må efter min mening under en eller anden form overføres til landbrugserhvervet.

Kornloven skal selvfølgelig ses i sammenhæng med loven om afsætning af landbrugsvarer. Formålet med de to love må være at gøre ret og skel mellem landbrugets forskellige brugsstørrelser; men derudover har kornordningen det formål at skulle virke som en dæmper på flæskeproduktionen, og kan den foreslåede kornlov det? Jeg anerkender, at lovforslaget er et skridt i den rigtige retning. Blot skade, at vi ikke allerede sidste år tog det skridt.

Forslaget sigter mod en kornpris i andet høstår på 55 kr. pr. 100 kg. Jeg tror, det er en rigtig målsætning. Spørgsmålet er blot, om det ikke ville være rigtigt at nå dette mål allerede i slutningen af første høstår. Jeg kan i hvert fald slet ikke se fornuften i at nå 53 kr. i første høstår og så starte andet høstår med 52 kr. Samtidig vil jeg mene, at importstoppet, som ministeren foreslår skal gælde indtil 1. januar, må udstrækkes til at gælde, indtil den hjemlige kornpris har nået den højde, der er sat som mål.

Lad mig også nævne, at foruden at kornordningen som nævnt skal dæmpe flæskeproduktionen, skal den også medvirke til, at dansk korns pris nærmer sig kornprisen i fællesmarkedslandene.

Medens kornloven i første omgang gavner det kornsælgende landbrug, må afsætningsloven have til formål at tilgodese den øvrige del af landbruget, vel i store træk de mindste og mellemstore landbrug, de såkaldte familiebrug. Her melder sig sikkert landbrugets største skuffelse over de fremsatte lovforslag. Jeg anerkender det rigtige i, at de nugældende ordninger med ko- og ejendoms-tilskud afløses af et tilskud til mælkeproduktionen. Det er helt på linje med et af venstres ændringsforslag fra 1961. Det betyder, at pengene bliver fordelt til den mest arbejdskrævende produktionsgren inden for landbruget, og det vil i nogen grad medvirke

til at standse nedgangen i malkekvægsbesætningerne.

Men skal denne lovgivning tilgodese familiebruget, er de foreslåede 3 øre pr. kg produceret sødmælk ikke nok. Forslaget betyder en flytning af tilskuddet; for nogle vedkommende vil det give mere, men for andres vedkommende mindre. Selv for dem, der får mere, vil beløbet imidlertid ikke dække den merudgift, som dette forårs af-tale direkte og indirekte medfører for landbruget, og da slet ikke, når en anden paragraf i lovforslaget bemyndiger ministeren til at lade opkræve indtil 2 øre pr. kg indvejet sødmælk. Hvis dette praktiseres, bliver der netto til producenten kun 1 øre pr. kg sødmælk i første omgang. Hvad denne overflytning yderligere kan bringe indirekte, kan kun fremtiden vise:

Lad mig føje til, at forslaget egentlig kan læses sådan, at der foruden opkrævningen af 2 øre pr. kg indvejet sødmælk også kan opkræves 50 øre pr. kg smørfedt eller ca. 2,5 øre pr. kg sødmælk, således at der i alt kan opkræves 4,5 øre pr. kg indvejet sødmælk. Men det er vel nok ikke meningen med lovforslaget.

Ifølge § 5 kan denne afgift pålægges af ministeren efter forhandling med De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation. Jeg vil dog mene, at skal dette gennemføres, må forhandlingerne udstrækkes til også at omfatte Konsummælke mejeriernes Fællesorganisation. Noget andet er, at man ville finde det rimeligt, at de beløb, som kan opkræves i henhold til § 5, bliver stillet til rådighed direkte af statens midler.

Som det fremgår af det, jeg her har nævnt, kan venstre ikke affinde sig med de lovforslag, regeringen har fremsat. De giver så langt fra rimelig dækning for de udgiftstigninger, landbruget står over for, og der foreligger langt fra en rimelig og retfærdig fordeling til de forskellige brugsstørrelser. Indtil videre vil jeg da også gå ud fra, at lovforslagene er ment som et forhandlingsgrundlag, som vi under det kommende udvalgsarbejde kan bygge videre på.

Som et oplæg til udvalgsarbejdet vil jeg gerne pege på et problem, som venstre ofte har været inde på, nemlig de kommunale ejendomsskatter. Vi ved, at vi pr. 1. august i år skal have almindelig ejendomskyldvurdering. Denne vil efter alt at dømme